

Sygn. akt I C.413/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2016r.

Sąd Rejonowy w Łęczycy Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Grzegorz Manista

Protokolant sekr. sąd. Aneta Kuleczka

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2016r., w Ł.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

1. oddala powództwo;

2. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz M. K. kwotę 1.217 / jeden tysiąc dwieście siedemnaście / zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 413/15

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Łęczycy powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. K., nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym, kwoty 8991,95zł z ustawowymi odsetkami naliczanymi od dnia 21 kwietnia 2015r. do dnia zapłaty i kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych / k. 2 – 3 – pozew /.

Nakazem zapłaty, wydanym w postępowaniu upominawczym, Sąd Rejonowy w Łęczycy nakazał pozwanemu M. K., aby zapłacił powodowi (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 8.991,95zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 21 kwietnia 2015r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1.292zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.200zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w terminie dwóch tygodni od doręczenia niniejszego nakazu albo wniósł z tymże terminie sprzeciw / k. 61 – nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Łęczycy z dnia 20 maja 2015r., sygn. akt I Nc 866/15 /.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości i wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Pozwany w sprzeciwie podniósł zarzut przedawnienia roszczenia / k. 65 – 70 – sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym /.

W piśmie procesowym z dnia 30 czerwca 2015r., pełnomocnik powoda wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwot objętych żądaniem pozwu wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Nadto, domagał się zawieszenia postępowania z uwagi na przyjęcie do rozpoznania przez Trybunał Konstytucyjny skargi konstytucyjnej powoda, zarejestrowanej pod sygnaturą akt SK 17/15, której przedmiotem jest

ocena konstytucyjności art. 32 ustawy z 11 lipca 2014r. o zmianie ustawy prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. 2014, poz. 1198) / d. k. 75 - 77 - pismo procesowe pełnomocnika powoda z dnia 30 czerwca 2015r. /.

W piśmie procesowym z dnia 12 października 2015r. pełnomocnik pozwanego wnosił o nieuwzględnienie wniosku pełnomocnika powoda o zawieszenie postępowania / k. 82 - 85 - pismo procesowe pełnomocnika pozwanego z dnia 12 października 2015r. /.

Postanowieniem z dnia 18 maja 2016r. Sąd nie uwzględnił wniosku powoda o zawieszenie postępowania z uwagi na przyjęcie do rozpoznania przez Trybunał Konstytucyjny skargi konstytucyjnej SK 17/15, albowiem przepis art. 177§1 k.p.c., w brzmieniu obowiązującym w dacie rozprawy na zawiera podstawy do zawieszenia postępowania, jeżeli rozstrzygnięcie zależy od wyniku postępowania toczącego się przed Trybunałem Konstytucyjnym. Przepis art. 177§1 pkt 3¹ k.p.c., będący podstawą do ewentualnego zawieszenia postępowania wchodzi w życie z dniem 8 września 2016r. / e-protokół z dnia 18 maja 2016r. – 00:01:03 /

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. K., w roku akademickim 2003/2004, rozpoczął studia, w systemie zaocznym, w Wyższej Szkole (...) w Ł., na kierunku (...), specjalność (...)/ d. k. 22 – kserokopia ślubowania /.

Organem założycielskim Wyższej Szkoły (...) w Ł. / późniejszej Akademii (...) w Ł. / jest Instytut (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.. Stosownie do treści statutu uczelni, głównym zadaniem Akademii (...) w Ł. było m.in. kształcenie studentów w zakresie wiedzy specjalistycznej oraz stymulowanie twórczego rozwoju studentów i pracowników, wyzwalanie i wzbogacanie potencjału ludzkiego / d. k. 26-29 – kserokopia statutu Akademii (...) w Ł., k.18-20 - kserokopia odpisu z rejestru uczelni niepublicznych i związków uczelni niepublicznych /.

Wyższa Szkoła (...) w Ł. / późniejsza Akademia (...) w Ł. / jest uczelnią niepubliczną, wpisaną do rejestru uczelni niepublicznych i związków uczelni niepublicznych, prowadzonego przez właściwego ministra do spraw szkolnictwa wyższego / okoliczności bezsporne /.

W dniu 24 września 2003r. M. K. zawarł umowę z Wyższą Szkołą (...) w Ł., na mocy której uczelnia zobowiązała się do prowadzenia zajęć dydaktycznych i organizowania egzaminów, zaś pozwany zobowiązany był do wniesienia określonych opłat, w tym czesnego / d. k. 21- kserokopia umowy z dnia 24 września 2003r., k. 22 - kserokopia ślubowania, k. 23 - aneks do umowy /.

Wysokość czesnego była ustalana Zarządzeniem Kanclerza Wyższej Szkoły (...) w Ł.. Wysokość opłat za studia w roku akademickim 2005 – 2006 była określana w zależności od trybu podjętych studiów i kierunku studiów / d. k. 42 – 49 – kserokopia zarządzenia Kanclerza Wyższej Szkoły (...) w Ł. i cenniki /.

M. K. nie zapłacił kwot miesięcznego czesnego, w wysokości 290zł, w okresie od dnia 10 lipca 2005r. do dnia 10 grudnia 2005r. oraz od dnia 10 stycznia 2006r. do dnia 10 września 2006r., a także kwot 39zł, w miesiącach lipiec, sierpień, wrzesień 2006r. / d. k. 40 - kserokopia tabeli zadłużenia, okoliczności bezsporne /.

Decyzją z dnia 25 października 2006r., na podstawie §22 pkt 1 Regulaminu Studiów Wyższej Szkoły (...) w Ł., M. K. został skreślony z listy studentów drugiego roku czwartego semestru w roku akademickim 2005/2006, na kierunku pedagogika z powodu niezłożenia indeksu i karty egzaminacyjnej, w terminie przewidzianym harmonogramem roku akademickiego oraz zaległości w opłatach czesnego / d. k. 56 – kserokopia decyzji z dnia 25 października 2006r. /.

W dniu 26 kwietnia 2012r. pomiędzy Akademią (...) w Ł. a (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności, między innymi wierzytelności przysługującej uczelni przeciwko M. K. / d. k. 51-52 - kserokopia umowy sprzedaży wierzytelności z załącznikiem /.

Pismem z dnia 10 maja 2012r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zawiadomił M. K., iż nabył od Akademii (...) w Ł., na podstawie umowy cesji, wierzytelność z tytułu zadłużenia wynikającego z umowy o

świadczenie usług ekonomicznych i wezwał pozwanego do zapłaty zadłużenia w wysokości 7.450,54zł, w terminie 21 dni od daty nadania wezwania / d. k. 53 – 54 – kserokopia wezwania do zapłaty, k. 55 – kserokopia wysłania przesyłki poleconej do M. K. /.

M. K. nie zapłacił na rzecz powoda kwoty 7.450,54zł / okoliczności bezsporne /.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanego powyżej materiału dowodowego w postaci dowodów z dokumentów. Stan faktyczny przedmiotowej sprawy oraz wysokość dochodzonych przez powoda świadczeń nie były sporne między stronami postępowania.

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów zgromadzone w aktach sprawy, albowiem w toku postępowania nie ujawniła się żadna okoliczność, która podważyłaby wiarygodność tych dowodów.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 509§1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią / przelew / chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki / art. 509§2 k.c. /.

Przelew jest umową, z mocy której wierzyciel-cedent przenosi na nabywcę-cesjonariusza wierzytelność przysługującą mu wobec dłużnika. Zgoda dłużnika na jej zawarcie jest potrzebna tylko wtedy, gdy w umowie łączącej wierzyciela z dłużnikiem wyłączono możliwość przeniesienia wierzytelności na osobę trzecią. Skutek przelewu polega na tym, że zmieniają się jedynie osoby stosunku zobowiązaniowego, a poza tym pozostaje on taki, jaki istniał przed dokonaniem przelewu. W następstwie przelewu, zatem nie może pogorszyć się sytuacja dłużnika. Dlatego przepis art. 513§1 k.c. przyznaje dłużnikowi prawo zgłaszania wobec nabywcy wierzytelności wszelkich zarzutów, jakie przysługiwały mu przeciwko zbywcy. Zarzuty te jednak - poza zarzutem potrącenia - mogą dotyczyć wyłącznie czynności prawnych i zdarzeń, które nastąpiły do chwili powzięcia wiadomości o przelewie. Mogą to być zarzuty związane ze źródłem powstania zobowiązania, np. dotyczące wad oświadczenia woli, jak również zarzuty dotyczące czynności prawnych czy też działań i zdarzeń późniejszych, np. dotyczących odroczenia terminu świadczenia, przedawnienia, niewykonania świadczenia wzajemnego.

W orzecznictwie przyjęto, że wstąpienie przez osobę trzecią w prawa wierzyciela nie pogarsza sytuacji dłużnika, ponieważ przysługują mu wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy / art. 513§1 k.c. /. Dotyczy to również zarzutu przedawnienia, które nie ulega przerwaniu wskutek przejścia wierzytelności na inną osobę. Zmiana dotyczy, bowiem strony podmiotowej, a nie treści wierzytelności nabytej przez osobę trzecią / wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 września 2003 r., IV CKN 430/01, LEX nr 466006 /.

W realiach rozpoznawanej sprawy, w pierwszej kolejności należy podnieść, iż celem umowy zawartej przez M. K. z Wyższą Szkołą (...) w Ł. było świadczenie odpłatnych usług edukacyjnych. Mając na uwadze dyspozycję art. 65§2 k.c., należy wskazać, że uczelnia zobowiązała się do przygotowania świadczeń edukacyjnych na określonym kierunku studiów, a student do zapłaty opłat przewidzianych w umowie i regulaminie opłat. Zatem jest to umowa, której przedmiotem nie było jedynie określenie odpłatności za studia, ale również innych zobowiązań stron z tytułu uczestnictwa pozwanego w studiach prowadzonych przez Wyższą Szkołę (...) w Ł. na kierunku pedagogika. Co istotne, umowa M. K. z Wyższą Szkołą (...) w Ł. z 24 września 2003r., była zawarta przed wejściem w życie ustawy z dnia 27 lipca 2005r. Prawo o szkolnictwie wyższym. Z tego względu zastosowanie do tej umowy mogą mieć jedynie regulacje ustawy z dnia 12 września 1990r. o szkolnictwie wyższym / Dz. U. nr 65, poz. 385 ze zm. /. Ustawa o szkolnictwie wyższym z 1990r. nie przewidywała odrębnego typu umowy, jaką jest umowa o warunkach odpłatności za studia uregulowana w przepisie art. 160 ust. ustawy z dnia 27 lipca 2005r. Prawo o szkolnictwie wyższym. Brak odrębnej regulacji powoduje, że do rozpatrywanego w niniejszej sprawie stosunku prawnego należało zastosować przepis art.

750 k.c. w zw. z art. 751 pkt 2 k.c., w tym także okresy przedawnienia z tymi umowami związane – dwuletni termin przedawnienia.

M. K. zawarł umowę z uczelnią wyższą, na podstawie której zobowiązał się do zapłaty na rzecz uczelni określonych kwot. Pozwany nie zapłacił dochodzonej kwoty, czego nie kwestionował, jednakże powództwo nie może być uwzględnione z uwagi na podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia. Jak stanowi bowiem przepis art. 117 k.c., roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu / z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie /.

Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie może się uchylić od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia / art. 117 zdanie pierwsze k.c. /.

Punktem wyjścia dla rozważań, co do skuteczności zarzutu pozwanego należy uczynić przepis art. 118 k.c. Zgodnie z nim, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia dla roszczeń związanych z działalnością gospodarczą oraz roszczeń okresowych wynosi trzy lata. Niezależnie jednak od oceny roszczenia powoda w kontekście tego przepisu, zauważyć należy, że istnieje jednak przepis szczególny, który znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie. Jest nim mianowicie art. 751 k.c., który w punkcie 2 przewiduje dwuletni termin przedawnienia dla roszczeń z tytułu nauki, jeżeli przysługują one osobom trudniącym się zawodowo takimi czynnościami albo osobom utrzymującym zakłady na ten cel przeznaczone. Warunkiem zastosowania tego przepisu, wynikającym z systematyki tych przepisów, jest uznanie, że umowa, z której powód wywodzi swoje roszczenie jest umową o świadczenie usług, które nie są uregulowane odrębnymi przepisami, do której stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu / art. 750 k.c. /. W ocenie Sądu, umowa, którą zawarł pozwany z poprzednikiem prawnym powoda, jest właśnie taką umową. Uczelnia zobowiązała się bowiem do prowadzenia zajęć dydaktycznych i organizowania egzaminów. Niewątpliwie świadczenia te mają charakter usługi.

Biorąc po uwagę fakt, że najpóźniej wymagalne świadczenie objęte niniejszą sprawą miało być płatne do 10 września 2006r., roszczenie powoda w niniejszej sprawie uległo przedawnieniu na podstawie art. 751 pkt 2 k.c. najpóźniej z dniem 10 września 2008r., a wraz z nim związane z nim roszczenia o odsetki.

W każdym przypadku do przedawnienia doszło przed wytoczeniem powództwa, powód nie wskazał na żadne okoliczności mogące skutkować ewentualnym przerwaniem biegu tego terminu.

Po upływie terminu przedawnienia i podniesieniu przez pozwanego zarzutu przedawnienia, roszczenie powoda nie może być skutecznie dochodzone przed Sądem.

Mając na uwadze przedstawione powyżej okoliczności na podstawie art 751 pkt 2 k.c. w zw. z art. 120§1 k.c., Sąd oddalił powództwo.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98§1 i §3 k.p.c., obciążając powoda, jako stronę przegrywającą sprawę, kosztami postępowania poniesionymi przez pozwanego. Powód jest stroną przegrywającą sprawę w całości, albowiem powództwo zostało oddalone. Na zasądzoną kwotę **1.217zł** złożyły się: opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w kwocie 1200zł, ustalone na podstawie § 2 ust. 1 w zw. z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu / tj. Dz. U. z 2013r., poz. 461 ze zm. /.